Dosar nr. 2c-606/22
Nr. electronic 2-22039050-12-2c-22032022

HOTĂRÂRE
în numele Legii

09 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
în componența:
Președintele ședinței, judecător Furdui Angela
Grefieri Cărăuș Vitalina, Marcoci Valeria, Didencu Valentin

Cu participarea:
reprezentantului reclamantului Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza – avocatul Iorga Iulian
reprezentanții pârâtului S.R.L. „Castel Mimi" – avocatul Popa Ion și avocatul Sîrbu Iulia
reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală – Dadu Elena

examinând în ședință publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza împotriva S.R.L. „Castel Mimi", intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea înregistrării naționale a mărcii CUZA VODĂ cu nr. R 11341,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

La 22 martie 2022 Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza, prin intermediul avocatului Iorga Iulian a depus cerere împotriva S.R.L. „Castel Mimi", intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la dispunerea anulării înregistrării naționale a mărcii Cuza Vodă cu nr. R 11341.

În motivarea acțiunii a indicat că S.R.L. „Castel Mimi" este titularul înregistrării naționale a mărcii verbale CUZA VODĂ nr. R 11341 ce desemnează toate produsele alcoolice cuprinse în clasa CIPS 33 a Clasificatorului Internațional de Produse și Servicii. Consideră că atribuirea acestei mărci s-a făcut cu ignorarea ordinii prevăzute și competenței exclusive a Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza, să dispună de controlul legal asupra formei de utilizare a denumirii localității în activitățile de fabrică și comerț săvârșite de oricare persoană, inclusiv S.R.L. „Castel Mimi".

Notează că S.R.L. „Castel Mimi" nu doar că folosește nesancționat semnul ce include denumirea localității, dar și nu plătește nici o taxă locală conform Titlului VII din Codul fiscal, pentru exploatarea simbolicii locale în cadrul activității sale comerciale și industriale de fabricare, plasare pe piață și promovare a produselor ce poartă semnul CUZA VODĂ.

Menționează că în conformitate cu art. art. 3 lit. a), 4 alin. (1), (2) lit. a), 41 alin. (1), (2) lit. a), 46 alin. (1) din Legea mărcilor, înregistrarea unei mărci este asigurată de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în baza cererii solicitantului. Agenția de Stat pentru

Proprietatea Intelectuală examinează cererile de înregistrare prin prisma motivelor absolute de refuz și celor relative, astfel cum sunt reglementate în art. 7 și art. 8 din Legea mărcilor.

Afirmă că în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea mărcilor, se refuză înregistrarea mărcilor care conțin denumiri ale unităților administrativ-teritoriale cu excepția cazurilor când înregistrarea este autorizată de autoritățile competente.

Relevă că potrivit art. 7 alin. (3) din Legea mărcilor, semnele menționate la alin. (1) lit. i) pot fi incluse ca elemente neprotejate în marcă daca nu ocupă în aceasta o poziție dominantă și dacă există decizia corespunzătoare a autorității competente. Autorități competente ale Republicii Moldova sunt consiliile locale – privind folosirea denumirilor unităților administrativ-teritoriale, iar art. 46 alin. (2) din Legea mărcilor, dictează ordinea înregistrării și eliberării certificatului de înregistrare a mărcilor, ce cad sub incidența prevederilor mai sus citate, astfel încât în cazul în care înregistrarea mărcii este condiționată de prezentarea unei permisiuni din partea autorităților competente în conformitate cu art. 7 alin. (3), perioada cuprinsă între data depunerii cererii pentru acordarea permisiunii respective și data eliberării deciziei autorității competente în acest sens nu se ia în considerare la calcularea termenului de achitare a taxei de înregistrare și eliberare a certificatului de înregistrare a mărcii, cu condiția prezentării copiei de pe cererea respectivă la AGEPI până la expirarea termenului menționat.

Notează că în corespundere cu dispozițiile prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea mărcilor, marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, dacă a fost înregistrată contrar prevederilor art. 7.

În aplicarea acestui temei de nulitate, evidențiază că în corespundere cu art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea mărcilor, se refuză înregistrarea mărcilor care conțin denumiri ale unităților administrativ-teritoriale, cu excepția cazurilor când înregistrarea este autorizată de autoritățile competente.

Subliniază că art. 7 alin. (3) din Legea mărcilor dictează că mărcile care conțin denumiri ale unităților administrativ-teritoriale, pot fi înregistrate ca elemente neprotejate în marcă, cu condiția că denumirea unității să nu ocupe în marcă o poziție dominantă și numai dacă există decizia corespunzătoare a autorității competente, la caz consiliul local privind folosirea denumirii unității administrativ-teritoriale Alexandru Ion Cuza.

Menționează că deși conform art. 7 alin. (3) din Legea mărcilor și art. 14 cu aplicarea art. 20 din Legea nr. 436- XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, autoritatea reclamantă este unica competentă să permită sau nu utilizarea denumirii localității în mărcile de fabrică sau de comerț, depuse spre înregistrare la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în speță S.R.L. „Castel Mimi”, nici nu a solicitat o asemenea permisiune din partea Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza, iar Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a dispus înregistrarea mărcii contestate, fapt pentru care consideră că în temeiul art. 21 alin. (1) lit. a) cu aplicarea art. 7 alin. (1) lit. i), alin. (3) din Legea mărcilor, urmează a fi declarată nulitatea înregistrării mărcii CUZA VODĂ nr. R 11341.

În același context, precizează că în cazul altor agenți economici, este solicitată permisiunea Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza pentru utilizarea simbolicii locale în cadrul mărcilor de fabrică sau comerț, precum și pentru înregistrarea în calitate de mărci a semnelor ce conțin denumirea unității teritorial administrative satul Alexandru Ioan Cuza.

Exemplifică faptul că Î.M. „Vinăria Bostavan” S.R.L., care este de asemenea producător vitivinicol, pentru a utiliza denumirea localității în cadrul mărcii sale DOMENIILE CUZA, depusă spre înregistrare la autoritatea intervenientă cu nr. depozit 046319, a cerut la 15 februarie 2021 permisiunea pentru folosirea simbolicii locale în cadrul mărcii depuse spre înregistrare, fapt

confirmat prin Decizia Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza nr. 1/2 din 01 martie 2021, precum și extrasul din registrul electronic al cererilor de înregistrare a mărcilor, în care este menționat faptul eliberării permisiunii de către Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza.

În drept, își întemeiază acțiunea în baza art. art. 3 lit. a), 4 alin. (1), (2) lit. a), 7 alin. (1) lit. i), (3), 21 alin. (1) lit. a), 41 alin. (1), (2) lit. a), art. 46 alin. (1), (2) și 83 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, art. art. 4, 5, 14 cu aplicarea art. 20 din Legea nr. 436-XV1 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

Solicită anularea înregistrării naționale a mărcii CUZA VODĂ cu nr. R 11341.

La 17 august 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință pe marginea acțiunii formulate (f. d. 39-41).

Referitor la procedura de depunere și examinare a mărcii nr. R 11341 din 11 februarie 2004, înregistrată pe numele S.R.L. „Castel Mimi", menționează că cererea de înregistrare a mărcii CUZA VODĂ nr. depozit 014199 din 11 februarie 2004 a fost depusă de către solicitantul Agrovin Bulboaca S.A., pentru produsele din clasa 33 - băuturi alcoolice (cu excepția berii) conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS).

Notează că prin Decizia din 26 aprilie 2004 s-a constatat îndeplinirea condițiilor legale pentru publicarea cererii și conform art. 13 alin. (2) din Legea nr. 588/1995 privind mărcile și denumirile de origine ale produselor, în vigoare la etapa examinării cererii (Legea nr. 588/1995) s-a admis publicarea cererii de înregistrare a mărcii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr. 6/2004.

Relatează că în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la 08 octombrie 2004, a fost emisă decizia, conform căreia s-a constatat că în termenul legal nu a fost depusă nici o contestație împotriva înregistrării mărcii astfel, conform art. art. 18 alin. (1), 19 din Legea nr. 588/1995 s-a acceptat înregistrarea mărcii nr. 11341.

Afirmă că ulterior, la 10 februarie 2014 a fost depusă cererea de reînnoire a mărcii, în urma examinării acesteia, la 02 aprilie 2014 a fost emisă Decizia de reînnoire a mărcii nr. R 11341 pentru produsele din clasa 33 conform CIPS, iar la 07 aprilie 2014 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii în conformitate cu prevederile Legii nr.38/2008 privind protecția mărcilor.

Indică faptul că la 24 decembrie 2014 la AGEPI a fost depusă cererea de înregistrare a contractului de cesiune în baza căruia cedentul Agrovin Bulboaca S.A. a transmis drepturile sale către cesionarul S.R.L. „Castel Mimi", corespunzător, la 02 iunie 2015 a fost emisă Decizia de înregistrare a contractului de cesiune, iar datele privind înregistrarea contractului au fost publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr.7/2015.

Cu referire la prevederile art. 7 alin. (1), lit. i), 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 38/2008, evidențiază că cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit 014199 din 11 februarie 2004 a fost examinată și admisă la înregistrare în temeiul prevederilor Legea nr.588/1995, în vigoare la etapa examinării cererii.

Referitor la procedura de reînnoire a mărcii menționează că aceasta reprezintă o procedură prin care se prelungește valabilitatea înregistrării mărcii și este efectuată în limita tuturor produselor și serviciilor la care se referă marca înregistrată sau, după caz, a celor indicate în cererea de reînnoire, fără a depăși limitele de protecție acordate deja prin înregistrare. Astfel, spre deosebire de procedura de înregistrare a mărcilor, care este supusă mai multor etape de

examinare și căi de atac, procedura de reînnoire a mărcilor este o operațiune administrativă, efectuată la cererea titularului de drepturi.

Afirmă că condițiile și actele necesare pentru solicitarea procedurii de reînnoire a înregistrării mărcii sunt expres prevăzute în art. 16 din Legea nr. 38/2008 și pct. 131-142 din Regulament. În aceste circumstanțe, AGEPI nu cere prezentarea a careva materiale suplimentare celor stabilite legal. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (2) al Tratatului de la Singapore privind dreptul mărcilor, AGEPI nu poate cere sa fie îndeplinite alte condiții decât cele care sunt enunțate la alin. (1) al acestui articol și în art. (8) din tratatul dat în ceea ce privește o cerere de reînnoire.

Subliniază că la etapa de reînnoire a valabilității mărcii, titularul nu este obligat să prezinte Decizia consiliului local privind acordul pentru folosirea denumirilor unităților administrativ-teritoriale. Pentru înregistrarea mărcilor care conțin denumiri ale unităților administrativ-teritoriale, este necesară prezentarea documentelor ce confirmă acordul consiliilor locale privind folosirea denumirilor unităților administrativ-teritoriale în componența mărcii solicitate, în cazul mărcii CUZA VODĂ nr. R 11341, menționează că această denumire nu se regăsește în lista localităților conform Legii nr. 764/2001 privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova.

În acest sens, menționează că exemplul cu referire la faptul că Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L., a solicitat permisiunea de utilizare a denumirii localității în cadrul mărcii sale DOMENIILE CUZA a fost o inițiativă proprie a companiei, AGEPI nu a solicitat o astfel de permisiune.

Luând în considerație cele expuse, AGEPI în calitatea sa de autoritate de stat împuternicită să acorde protecție obiectelor de proprietate intelectuală confirmă faptul înregistrării pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii CUZA VODĂ nr. R 11341 și solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La 31 octombrie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, reprezentantul reclamantului Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza – avocatul Iorga Iulian a depus cerere de concretizare a acțiunii (f. d. 62-69).

Menționează că temeiul de nulitate invocat inițial precum și cele suplimentare, invocate în prezenta completare, sunt deplin aplicabile în speță, chiar dacă marca contestată a fost înregistrată sub imperiul Legii nr.588-XIII din 22 septembrie 1995 privind mărcile și denumirile de origine a produselor.

Evidențiază că reclamanta este unica autoritate învestită cu atribuția de a decide și controla maniera utilizării simbolicii localității.

Subliniază că art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea mărcilor nu face deosebire în ceea ce privește perioada înregistrării, aplicându-se oricăror mărci înregistrate, fie că ele au fost atribuite sub imperiul fostei legi, fie sub imperiul noilor reglementări.

În aplicarea temeiului de nulitate, reiterează că în corespundere cu art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea mărcilor, se refuză înregistrarea mărcilor care conțin denumiri ale unităților administrativ-teritoriale, cu excepția cazurilor când înregistrarea este autorizată de autoritățile competente. Astfel, art. 7 alin. (3) din Legea mărcilor dictează că mărcile care conțin denumiri ale unităților administrativ-teritoriale, pot fi înregistrate ca elemente neprotejate în marcă, cu condiția că denumirea unității să nu ocupe în marcă o poziție dominantă și numai dacă există decizia corespunzătoare a autorității competente, la caz consiliul local privind folosirea denumirii unității administrativ-teritoriale Alexandru Ion Cuza. Deși, se face referință la faptul că marca contestată a fost înregistrată sub imperiul procedurilor prevăzute de Legea privind mărcile și denumirile de

origine a produselor nr. 588 din 22 septembrie 1995, consideră că reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală trece cu vederea reglementarea actuală conținută în art. 86 din Legea mărcilor, conform cărora regimul juridic al mărcilor înregistrate până la intrarea în vigoare a Legii mărcilor, va fi reglementat de noua lege, adică inclusiv temeiurile de stingere a drepturilor prin intermediul acțiunii în nulitate.

Afirmă că reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în mod neîntemeiat pretinde că temeiul de nulitate invocat nu s-ar răsfrânge asupra mărcii CUZA VODĂ, deoarece această denumire nu se regăsește în lista localităților, însă omite că semnificația unitară din punct de vedere semantic pe care o au expresiile ALEXANDRU IOAN CUZA și CUZA VODĂ, percepția identică a acestora în mintea oricărei persoane, precum și faptul că marca contestată preia elementul principal din denumirea localității - numele CUZA.

Susține că semnul trebuie anulat pe considerentul faptului că marca solicitată spre înregistrare conține denumirea localității, o preia cu rol dominant, elementul verbal CUZA reprezentând numele de familie din compoziția numelui deplin al localității, ce coincide cu numele personalității istorice ALEXANDRU IOAN CUZA, unde primele două reprezintă prenumele, respectiv fără ca pârâta să deținăsă fi prezentat fie cererea de obținere a permisiunii, fie permisiunea Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza pentru întrebuințarea denumirii localității în compoziția mărcii depuse spre înregistrare, împrejurare contrară procedurii prevăzute de art. 46 alin. (2) cu aplicarea art. 7 alin. (1) lit. i) și alin. (3) din Legea mărcilor.

Relatează că în raport cu temeiul de nulitate invocat în susținerea acțiunii, faptul că de la înregistrare până la depunerea acțiunii a fost modificat cadrul legal, în condițiile reglementărilor prevăzute de art. 86 din Legea mărcilor aplicabile deplin astăzi, prin ce se echivalează regimul juridic al mărcilor înregistrare până la intrarea în vigoare a noilor reglementări, nu înlătură aplicabilitatea normelor de drept conform acțiunii și prezentelor completări.

Precizează că în speță, consultarea oricărei surse bibliografice reliefează o realitate clară și fără nici un echivoc - Alexandru Ioan Cuza este o personalitate istorică, primul domnitor al Principatelor Unite ale Moldovei și Valahiei, precum și al statului național România, personalitate cunoscută și sub apelativele Cuza Vodă, Vodă Cuza sau Cuza. În semn de omagiu și ținând cont de a aportul istoric pe care această personalitate l-a demonstrat pentru generațiile ce au urmat, numele lui individualizează școli, biblioteci precum și localitatea Alexandru Ioan Cuza. Nu există nici un dubiu în faptul că Alexandru Ioan Cuza are unul și același înțeles cu îmbinările de cuvinte Cuza Vodă, Vodă Cuza sau cuvântul Cuza independent, fiind varietățile prin care este identificat unul și același înțeles. Acest lucru este confirmat și de către istoricul dr. conf. Emil Dragnev din cadrul Departamentului Istoria Românilor a Facultății de Istorie a Universității de Stat cu o experiență de 33 de ani în domeniul cercetării și învățământului superior, prin avizul din 05 octombrie 2022.

Deși acest înțeles unitar reprezintă o circumstanță unanim cunoscută și prin prisma art. 123 alin. (1) Cod de procedură civilă nu trebuie demonstrată, învederează că îmbinarea de cuvinte Cuza Vodă nu cunoaște nici o altă semnificație în limbajul curent.

Consideră că obiecția reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală este neîntemeiată, or marca contestată CUZA VODĂ conține elementul definitoriu care individualizează localitatea Alexandru Ioan Cuza - și anume numele de familie - CUZA. În cadrul mărcii contestate nu există nici un alt reper care ar permite diferențierea semnului de unicul înțeles pe care îl are, prin urmare exploatarea comercială și industrială a cuvântului CUZA trebuie să comporte permisiunea localității omonime, adică a reclamantei.

Învederează și asupra manierei folosinței mărcii CUZA VODĂ de către pârâtă, prezentând mostre de recipiente cu etichetele ce conțin semnul CUZA VODĂ în combinație cu reprezentarea chipului domnitorului Alexandru Ioan Cuza, achiziționate din rețeaua de comerț Nr. 1.

Prin urmare, demonstrează nu doar semnificația unică și consacrată a combinației de cuvinte CUZA VODĂ, dar și maniera utilizării industriale de către pârâtă a acesteia cu reprezentarea chipului domnitorului și recapitularea numelui său Alexandru Ioan Cuza, reprezintă probe incontestabile anume a utilizării simbolicii locale de către pârâtă.

În ceea ce privește aprecierea reprezentantului intervenientului accesoriu că nu ar fi solicitat acordul din partea solicitantului DOMENIILE CUZA, astfel cum a fost exemplificat în acțiune, însăși faptul precizării în Registrul electronic www.db.agepi.md reprezintă o confirmare intrinsecă a Oficiului despre reținerea permisiunii respective în suportul înregistrării acestei mărci.

Menționează că nu poate fi trecut cu vederea faptul că în cadrul examinării acestui dosar, reprezentantul intervenientului accesoriu a ținut cont de permisiunea reclamantei, fapt menționat explicit în avizul provizoriu emis, unde se precizează în mod expres că în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii: (210) nr. depozit 046319 [...] (730) solicitant Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. și a răspunsului solicitantului nr. 1535 din 09 septembrie 2021, s-a constatat vă desemnarea solicitată DOMENIILE CUZA poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele solicitate din clasa 33. Menționează că permisiunea Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza dată Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. a fost depusă la dosarul acestei mărci, și anume prin răspunsul solicitantului nr. 1535 din 09 septembrie 2021 cu înscrisuri, astfel cum a fost examinat și reținut explicit de către intervenient.

Susține că înregistrarea și folosirea mărcii CUZA VODĂ în lipsa permisiunii autorității reclamante este contrară ordinii legale cu privire la condițiile de folosire a simbolicii locale.

Completează temeiurile de nulitate a înregistrării contestate și prin prisma art. 7 alin. (1) lit. (l) din Legea mărcilor, potrivit căruia este refuzată sau poate fi anulată înregistrarea mărcilor în măsura în care utilizarea acestora contravine altor acte normative decât cele din domeniul proprietății intelectuale.

Pentru a dicta nulitatea înregistrării contestate, menționează prevederile art. art. 6 alin. (2), (4), (5), (6) lit. f), art. 288 alin. (1), (13), 289 alin. (2), lit. d), 290 lit. d), 291 alin. (1) lit. d), 292 alin. (2), 293 alin. (3) Cod fiscal și art. 14 alin. (2) lit. a) din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006.

Notează că în realizarea acestor atribute, autoritatea reclamantă a adoptat Decizia nr.1/5 din 08 februarie 2022, conform căreia a fost stabilită și taxa de aplicarea simbolicii locale, în cuantum de 0,02% din venitul din vânzări ale produselor fabricate cărora li se aplică simbolica locală, conform Anexei la art. 298 coloana 1, lit. d) Cod fiscal.

Subliniază că pârâta utilizează marca CUZA VODĂ în lipsa permisiunii autorității reclamante, fără să plătească taxa locală pentru utilizarea simbolicii locale, astfel prejudiciind nu doar orânduirea statuată pentru înregistrarea mărcii, obținând dreptul exclusiv de folosință a unui semn care preia simbolica locală a satului Alexandru Ioan Cuza fără permisiunea care este obligatorie atât pentru înregistrarea mărcii precum și pentru utilizarea acesteia, fără să plătească taxele obligatorii, fiind subiect al impunerii.

Informează că autoritatea reclamantă nu obține nici un venit în bugetul local de pe urma exploatării industriale și comerciale de către pârâtă a combinației de cuvinte CUZA VODĂ, deși normele materiale o impun să plătească taxele aprobate.

Așadar, evidențiază că marca trebuie anulată nu doar prin prisma temeiul prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea mărcilor, în raport cu lipsa autorizației Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza pentru întrebuințarea simbolicii locale, dar și prin prisma art. 7 alin. (1) lit. l) din Legea mărcilor, conform cărora constituie temei de nulitate în privința mărcilor în măsura în care utilizarea acestora contravine altor acte normative decât cele din domeniul proprietății intelectuale.

Invocă faptul că prin înregistrarea și folosirea mărcii de către pârâtă în condițiile speței, nu este doar înfrântă prin ignorare competența și atribuțiile exclusive ale autorității reclamante, să permită sau nu exploatarea denumirii localității, dar și este încălcată ordinea publică cu privire la stabilirea și plata taxelor locale aferente. Prin prisma art. 9 alin. (1) din Legea mărcilor, înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. În temeiul înregistrării mărcii, pârâta o utilizează fără să plătească taxa locală pentru utilizarea simbolicii locale, punând la bază înregistrarea acesteia și dreptul conferit prin înregistrare.

Precizează că unica manieră de restabilire a ordinii în ceea ce privește colectarea și astfel, formarea bugetului local, inclusiv din taxele care ar trebui să fie plătite de comercianții sau fabricanții unor produse ce poartă simbolica locală, se exprimă prin respectarea procedurii prevăzute, astfel încât să fie exclusă oricare aparență de folosință legală de către pârâtă a mărcii. Reiterează că în circumstanța în care ultima nu a cerut permisiunea prevăzută de normele legale pentru întrebuințarea simbolicii locale, iar reclamanta deși deține competențe și funcții clar definite în această privință, nu are nici un control asupra formei de utilizare a acestei mărci, dar mai grav, bugetul local suferă pe seama neplății taxelor pe care le-ar fi colectat dacă solicitantul s-ar fi aflat pe tărâm licit prin solicitarea și respectiv primirea permisiunii Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza.

Consideră că înregistrarea semnului prejudiciază interesele statului, prin prisma art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea mărcilor, or înregistrarea și folosirea simbolicii locale în activitatea antreprenorială a pârâtei, fără permisiunea autorității competente și fără plata taxelor prevăzute, este contrară intereselor statului și contrară ordinii publice, în măsura în care înregistrarea mărcii contestate este contrară reglementărilor imperative cu privire la aprobarea, plata și încasarea taxelor locale precum și este contrară reglementărilor imperative cu privire la atribuțiile exclusive și competențele funcționale ale autorității publice locale, care sunt încălcate fățiș prin exploatarea unui semn ce preia simbolica locală, fără permisiunea prevăzută, precum și în lipsa plății taxelor cuvenite. Ordinea publică semnifică totalitatea dispozițiilor legale imperative.

Indică faptul că o explicație a semnificației pe tărâm juridic a acestui concept este Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, care servește drept recomandare pentru instanțele de judecată la aplicarea legislației ce reglementează nulitatea actului juridic civil care a fost încheiat contrar ordinii publice - relevanța acestor concluzii raportat la speță, fiind determinată prin analogie. În pct. 11 al acestei Recomandări, Plenul Curții Supreme de Justiție precizează că ordinea publică reprezintă o totalitate de dispoziții legale imperative de drept public și de drept privat, ce urmăresc ca finalitate apărarea instituțiilor și valorilor fundamentale ale societății, ocrotirea socială a tuturor persoanelor, a drepturilor și libertăților omului, precum și dezvoltarea economică a țării. Taxele locale și atribuțiile de stabilire și colectare a acestora constituie elemente ale ordinii publice, care sunt ignorate de solicitant, iar acordarea protecției solicitate va consolida comportamentul industrial și comercial al solicitantului prin exploatarea fără permisiunea autorității a simbolicii locale, mai grav fără plata taxelor cuvenite.

Solicită anularea înregistrării naționale a mărcii CUZA VODĂ cu nr. R 11341.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 decembrie 2022 a fost acceptată spre examinare cererea cu privire la concretizarea acțiunii depusă la 31 octombrie 2022 (f. d. 104).

În cadrul ședinței de judecată din 12 martie 2025, reprezentantul pârâtului S.R.L. „Castel Mimi" – avocatul Popa Ion a depus explicații, prin care a solicitat respingerea acțiunii formulate (f. d. 178-185).

Menționează că la 22 martie 2022, Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza a înaintat prezenta acțiune împotriva S.R.L. „Castel Mimi", prin care a solicitat anularea mărcii CUZA VODĂ, nr. R 11341, înregistrată la 08 octombrie 2004.

Observă că după 18 ani de la înregistrarea mărcii pârâtului, în mod neprevăzut reclamantul a decis să înainteze prezenta acțiune fără ca toată această perioadă să formuleze măcar o solicitare sau pretenție față de pârât, nici măcar formal în prealabil înaintării prezentei acțiuni.

Invocând prevederile art. 5 Cod de procedură civilă, consideră că scop urmărit de reclamant este că acesta nu urmărește apărarea drepturilor, libertăților sau intereselor sale legitime, ci acționează la indicația, cu suportul și în interesul companiei solicitant Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L., care este un concurent de rea-credință al pârâtului.

Subliniază că acțiunea este depusă cu rea-credință, la indicația companiei Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L., care în anul 2020 a depus spre înregistrare o marcă similară „DOMENIILE CUZA", nr. depozit 046319 (f. d. 18), similară cu marca pârâtului „CUZA VODĂ" care este înregistrată încă din 11 februarie 2004.

Menționează că reprezentantul Consiliului sătesc Alexandru Ioan Cuza - avocatul Iulian Iorga, este totodată și avocatul/mandatarul autorizat al companiei Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L., care urmărește scopul de a acapara marca pârâtului „CUZA VODĂ".

Notează că Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. are sediul în *****și se află în imediată vecinătate de satul Alexandru Ioan Cuza. Consideră că anume din aceste motive, în anul 2021, Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. intenționat a solicitat Consiliului sătesc Alexandru Ioan Cuza permisiunea de utilizare a denumirii localității în marca „DOMENIILE CUZA", creând astfel premise pentru a înainta prezenta acțiune. Chiar și reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în referința sa a indicat, că prezentarea permisiunii de către Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. a fost o inițiativă proprie a companiei, iar AGEPI nu a solicitat o astfel de permisiune.

Relatează că de fapt, Consiliul sătesc Alexandru Ioan Cuza a înaintat prezenta acțiune exclusiv la inițiativa companiei Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L., fapt demonstrat prin Decizia nr.1/7 din 08 februarie 2022 cu privire la examinarea demersului din partea Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. despre exploatarea nesancționată și fără permisiunea autorității locale a denumirii localității CUZA VODĂ, prin care s-a decis inițierea mai multor procese și proceduri împotriva mărcilor deținute de S.R.L. „Castel Mimi", totodată fiind împuternicit avocatul Iulian Iorga pentru a reprezenta și Consiliul în aceste procese.

Afirmă că decizia menționată confirmă că Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. a influențat adoptarea deciziilor privind inițierea prezentului litigiu și altor proceduri de către Consiliul sătesc Alexandru Ioan Cuza împotriva mărcilor deținute de S.R.L. „Castel Mimi". Totodată, îndoielnic este și faptul că Decizia nr. 1/7 din 08 februarie 2022 a fost aprobată în aceiași zi în care s-a aprobat și Decizia nr. 1/5 cu privire la modificarea Deciziei nr. 9/2 din 16 decembrie 2021 cu privire la punerea în aplicare și aprobarea taxelor locale pentru anul 2021.

Consideră că Consiliul sătesc Alexandru Ioan Cuza, a ignorat faptul că denumirea localității sale nu se conține în mărcile pârâtului, iar orice decizie de inițiere a unor procese sau perceperea unor taxe nejustificate de la pârât va fi nelegală, mai ales că a fost emisă pentru a favoriza o persoană terță, și anume Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L., care urmărește scopul de acaparare a mărcii „CUZA VODĂ", ce aparține S.R.L. „Castel Mimi".

Menționează și faptul că marca „CUZA VODĂ" are o utilizare îndelungată de aproximativ 20 ani. Pe parcurs au fost investite sume mari de bani pentru promovare pe piață a mărcii „CUZA VODĂ", spoturile publicitare fiind realizate cu participarea unor persoane cu renume, cum ar fi Marco Ballerini. Toate aceste investiții în promovare au contribuit la recunoașterea și renumele mărcii „CUZA VODĂ" pentru consumatori.

Consideră că reclamantul, în suportul unei concurențe neloiale, prin acțiunea intentată favorizează Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L., solicitantul mărcii similare „DOMENIILE CUZA", ca ultima să profite de o marcă, care deja are renume pe piață locală și internațională. Astfel, observă că prezenta acțiune este întemeiată exclusiv pe subterfugii juridice, fiind înaintată sub pretextul unor interpretări eronate a legii cu invocarea unor argumente contradictorii, observând că reclamantul invocă succesiv mai multe temeiuri de drept care se exclud reciproc, iar în fond nici unul din ele nu este incident speței.

Indică faptul că reclamantul solicită anularea mărcii pârâtului în baza art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea 38/2008, potrivit cărui marca este declarată nulă dacă a fost înregistrată contrar prevederilor art. 7.

Relevă că inițial reclamantul a invocat doar temeiul prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea 38/2008 și faptul precum că marca pârâtului „CUZA VODĂ" ar conține denumirea oficială a satului Alexandru Ioan Cuza, iar pârâtul nu ar fi obținut decizia Consiliului local pentru folosirea denumirii unității administrativ-teritoriale în componența mărcii, care ar fi cerută potrivit art. 7 alin. (3) din Legea 38/2008.

În acest context, observă că organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova este reglementată prin Legea nr. 764/20013, iar denumirea raioanelor și a unităților administrativ-teritoriale din componența lor este prezentată în Anexa nr.3 la Legea nr. 764/2001, potrivit căreia, reclamantul este un sat din raionul Cahul și are denumirea „Alexandru Ioan Cuza". Totodată, în Republica Moldova nu există nici o localitate cu denumiri „Cuza", „Cuza Vodă" sau „Vodă", după cum rezultă din Anexa nr. 3 la Legea nr. 764/2001.

Întâi de toate, notează că marca verbală „CUZA VODĂ", a cărei anulare se cere, nu conține denumirea satului Alexandru Ioan Cuza. Astfel, denumirea satului este Alexandru Ioan Cuza și nu „Cuza", „Cuza Vodă", sau „Vodă", corespunzător, doar în eventualitatea întrunirii tuturor acestor elemente din componenta denumirii s-ar putea invoca că marca pârâtului ar conține denumirea acestei localități. Acest fapt este reținut pe bună dreptate și de autoritatea competentă în domeniul înregistrării mărcilor, intervenientul accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), care în referința sa a confirmat faptul că vreo localitate cu denumirea „Cuza Vodă" nu se regăsește în lista localităților conform Legii nr. 764/2001, iar marca „CUZA VODĂ" nu conține denumirea satului Alexandru Ioan Cuza.

Totodată, evidențiază că la 28 decembrie 2023, AGEPI a emis Decizie de reînnoire a mărcii „CUZA VODĂ" pe un termen de încă 10 ani și aceasta este deja a doua reînnoire de la înregistrarea inițială a mărcii.

Relatează că caracterul deviant al argumentului invocat de reclamant este constatat și prin referirea la alte localități precum orașul „Vadul lui Vodă" și „Ștefan Vodă", a căror denumiri la fel nu se regăsesc în marca „CUZA VODĂ", deoarece nu sunt întrunite toate elementele care

compun denumirea acestor localități. Astfel, de exemplu, dacă o persoană ar dori să înregistreze marca verbală „Noi Doi”, nu se va solicita vreo permisiune nici de la Consiliul raionului „Anenii Noi” și nici de la Consiliul orașului „Anenii Noi”, deoarece nu conține denumirea integrală a acestor localități.

Respectiv, odată ce denumirea localității „Alexandru Ioan Cuza” nu este inclusă în marca „CUZA VODĂ”, nu este incident nici art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 38/2008, corespunzător, nu este necesară nici obținerea vreunei permisiuni din partea consiliului local.

Cu privire la pretinsa concluzie a specialistului - istoricului Emil Dragnev din 05 octombrie 2022, potrivit căruia „Alexandru Ioan Cuza” și „Cuza Vodă” indiscutabil indică aceiași persoană - Domnitorul Principatelor Unite”, observă că aceasta nu poate fi considerată o probă pertinentă, or nu se invocă altceva decât un fapt istoric, care însă nu schimbă denumirea oficială a satului Alexandru Ioan Cuza și nici nu înseamnă că ultimul are careva drepturi asupra denumirii istorice a domnitorului CUZA VODĂ, reiterând că doar dacă în Republica Moldova ar există o localitate cu denumirea „CUZA VODĂ”, atunci doar consiliul local al acelei localități ar avea competența de a acorda permisiuni de utilizare a denumirii respectivei localități. În același context, notează că această pretinsă probă a fost realizată la cererea reclamantului, în condiții pe care nu le-a putut explica.

În altă ordine de idei, chiar și în situația ipotetică, dacă ar admite că în Republica Moldova ar exista o localitate cu denumirea „Cuza Vodă”, consideră că pârâtul nu avea obligația să obțină vreo permisiune din partea acelei localități, or marca „CUZA VODĂ” a fost înregistrată tocmai în anul 2004, care este o dată anterioară Legii 38/2008, înregistrarea mărcii fiind făcută în conformitate cu prevederile Legii nr. 588-XIII din 22 septembrie 1995, care nu stabilea obligația de a obține vreo permisiune pentru folosirea denumirii unității administrativ-teritoriale în componența mărcii.

O asemenea obligație a fost introdusă abia în anul 2015 prin art. III. pct. 5 din Legea nr. 162 din 30 iulie 2015, prin care a fost completat art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 38 din 29.02.2008.

În acest context, invocând prevederile art. 7 Cod civil, susține că în baza principiului acțiunii legii civile în timp, Legea nouă nr. 162 din 2015 nu poate modifica sau suprima raporturile juridice deja stabilite prin înregistrarea mărcii „CUZA VODĂ” în baza Legii nr. 588-XIII din 1995. Mai mult decât atât, art. 30 Cod administrativ consfințește securitatea raporturilor juridice, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite.

Consideră relevant preambulul Acordului TRIPs, art. 46 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, prevederile art. 1§1 al Protocolului adițional nr. 1 la CtEDO.

În acest context, reiterează că pârâtul S.R.L. „Castel Mimi” este titularul mărcii verbale „CUZA VODĂ” tocmai din anul 2004, iar în acest timp de aproape 20 de ani, această marcă a devenit una bine cunoscută publicului larg, atât la nivel național, cât și la nivel mondial, fiind intens promovată prin publicitate în cele mai răspândite mijloace (TV, FB, Instagram, YouTube etc.), marca „CUZA VODĂ” fiind nominalizată cu distincții internaționale, iar produsele sub marca „CUZA VODĂ” sunt comercializate în toată țara, în toate rețelele de magazine, în unitățile de comerț-electronic, fapte devenite general notorii, care explică și stăruința unor concurenți de rea-credință de a beneficia de renumele aceste mărci.

Prin urmare, consideră că lipsirea pârâtului de dreptul său de proprietate asupra mărcii „CUZA VODĂ” va constitui o încălcare a normelor imperative naționale și internaționale și va cauza prejudicii ireparabile pârâtului.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 38/2008, afirmă că în susținerea acestuia, reclamantul face referire la normele din Codul fiscal, care prevăd doar obligația de achitare a taxelor și impozitelor, nu și interdicții de utilizare a mărcilor.

Întâi de toate, notează că reclamant este Consiliul sătesc - autoritate deliberativă din cadrul Primăriei, conform Legii nr. 436/200613, și nu Primarul - autoritatea reprezentativă, sau Primăria - structură funcțională care asistă primarul în exercitarea atribuțiilor sale legale.

Observă că Codul fiscal și normele invocate nu sunt acte care se referă la art. 7 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 38/2008, nu sunt acte care reglementează domeniul mărcilor, or reglementează doar domeniul taxelor și impozitelor, nu prevăd nici un impediment pentru înregistrarea mărcii în cauză și nu prevăd nici o normă care ar împiedica înregistrarea mărcilor.

În privința argumentului privind maniera utilizării semnelor cu reprezentarea chipului domnitorului de către pârât, precum că ar fi dovada a utilizării simbolicii locale, menționează că nici denumirea satului Alexandru Ioan Cuza, nici imaginea domnitorului, nu sunt obiectul litigiului, obiectul fiind doar anularea mărcii verbale „CUZA VODĂ”. Mai mult decât atât, nici imaginea și nici numele domnitorului nu este o simbolică locală, deoarece conform art. 288 alin (13) Cod fiscal, simbolica locală reprezintă stema unui oraș sau a unui alt tip de localitate, denumirea lui, în calitate de denumire a produsului fabricat sau imaginea monumentelor de arhitectură, a monumentelor istorice, astfel nici denumirea „CUZA VODĂ” nu este o simbolica locală, or denumirea satului este „Alexandru Ioan Cuza” și nu „Cuza Vodă”.

Afirmă că obiectul litigiului nu reprezintă încasarea taxelor locale, ci anularea mărcii, fapt care din start compromite posibilitatea încasării pretinselor taxe.

Menționează că pârâtul S.R.L. „Castel Mimi” este un mare contribuabil și plătește în bugetul de stat și local sume impunătoare în legătura cu produsele de marca „CUZA VODĂ”, precum accize, TVA, impozite de venit, etc., aducând astfel o contribuție enormă la formarea bugetului de stat, din care ulterior se transferă bani inclusiv în bugete locale.

Prin urmare, notează că nu poate avea loc nici o prejudiciere a statului, ba invers, o eventuală anulare a mărcii „CUZĂ VODĂ” care ar înceta activitatea de producere și comercializare a produselor cu marca „CUZA VODĂ, ar prejudicia enorm atât bugetul de stat, cât și bugetele locale, inclusiv al reclamantului.

Privind temeiul prevăzut de art. 7 (1) lit. f) din Legea nr. 38/2008, potrivit căruia, se refuză înregistrarea mărcilor care prejudiciază imaginea și/sau interesele statului ori sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri, în special apelurile antiumane, cuvintele, reproducerile și semnele indecente, precum și celor de natură să lezeze demnitatea persoanelor, minorităților, etniilor, națiunilor, sentimentele lor religioase, naționale, profesionale etc, întâi de toate, observă că reclamantul nu are dreptul procesual să înainteze careva pretenții în interesele statului, acest drept fiind doar în competența Guvernului și a organelor împuternicite să exercite o parte din funcțiile Guvernului, în conformitate cu art. 59 Cod de procedură civilă, iar statul nu are careva drepturi asupra denumirii „CUZA VODĂ”, pe când pârâtul are drept de proprietate asupra mărcii verbale respective.

De asemenea, consideră că reclamantul invocă aceleași argumente ca și în cazul temeiului prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. l), referitor la neachitarea taxelor locale în bugetul local, care de fapt nici nu trebuie achitate, odată ce denumirea mărcii „CUZA VODĂ” nu conține denumirea localității.

Relatează că de fapt, art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 38/2008, se referă cu totul la alte situații, când interesele Statului ar putea fi afectate. Astfel, Ghidul de examinarea a mărcilor AGEPI la pct. 1.7.1.14 15, prevede că art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 38/2008 se invocă în următoarele situații, de exemplu: CNAM - desemnarea solicitată reprezintă abrevierea Companiei Naționale de Asigurări în Medicină. S-a considerat că poate prejudicia interesele statului, fiind refuzată înregistrarea acesteia; CONTRA BANDA - art. 7 alin. (1) lit. f), se refuză înregistrarea: mărcilor care prejudiciază imaginea și/sau interesele statului ori sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri, în special apelurile antiumane, cuvintele, reproducerile și semnele indecente, precum și celor de natură să lezeze demnitatea persoanelor, minorităților, etniilor, națiunilor, sentimentele lor religioase, naționale, profesionale etc.; CNA - art. 7 alin. (1) lit. f), se refuză înregistrarea: mărcilor care sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri ori prejudiciază imaginea și interesele statului.

Susține că S.R.L. „Castel Mimi" este unul dintre cei mai consacrați producători de vin și una dintre cele mai frumoase destinații turistice din Republica Moldova. Fiind incluși în top 15 cele mai frumoase vinării din lume, fiind singurul castel din Moldova, acesta adună peste 30.000 de vizitatori care vin în fiecare an din peste 80 de țări ale lumii. Vinăria a fost construită în 1893 de Constantin Mimi și a suportat o serie de evoluții frumoase, cea mai recentă fiind cea din 2015, când arhitectorul Arnaldo Trânti i-a dat o nouă viață. În ultimii cinci ani, S.R.L. „Castel Mimi" a efectuat exporturi a produselor în peste 25 de țări, precum: Anglia, Azerbaijan, Belarus, Belgia, Benin, Brazilia, Canada, China, Coreea de Sud, Danemarca, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Italia, Kaponia, Kârgâstan, Lituania, Polonia, Portugalia, România, Rusia, SUA, Suedia, Turcia, Ucraina etc. întregul complex se întinde pe o suprafață de peste 200 de hectare. în 2016 Castel Mimi a primit titlul de „Carte de vizită a Moldovei". Una dintre comorile din beciurile Castelului este cea mai veche sticlă de vin din Moldova, un Bremen Ratskeller Apostol din 1727. Această sticlă face parte din Colecția de vinuri inclusă în Patrimoniu Mondial UNESCO. Cel mai recent motiv de mândrie a vinăriei este Congresul Global de Turism, unde a primit titlul de „Cea mai mare investiție în renovarea unei vinării în zona Balcanică", cu vinuri înalt apreciate la concursuri de specialitate la nivel internațional. Reușitele și renumele Castelului Mimi, vorbesc de la sine despre reputația sa atât pe piața locală, cât și pe cea internațională, dar și despre aportul său la dezvoltarea turismului în Republica Moldova.

Reiterează că S.R.L. „Castel Mimi" este titularul mărcii verbale „CUZA VODĂ", nr. R 11341 din 11 februarie 2004, în Republica Moldova. Produsele marcate cu semnul „CUZA VODĂ" au fost nominalizate în anul 2021 cu distincții la concursurile internaționale și în țara vecină Ucraina, fiind bine cunoscute atât consumatorilor, dar și în rândul vinificatorilor. Lansarea pe piață a produselor „CUZA VODĂ" a avut loc tocmai în anul 2005, iar pe parcursul timpului a lansat noi serii de produse, cu un design nou și actual.

Menționează că promovarea produselor „CUZA VODĂ", cât și recunoașterea calității lor la nivel internațional, este reușita titularului mărcii, prin care acesta a obținut popularitate și recunoaștere în rândul consumatorilor și a producătorilor de vinuri și rachiu de vin învechit la nivel național și internațional.

Afirmă că datorită utilizării îndelungate a mărcii „CUZA VODĂ", consumatorii fac legătura dintre aceasta cu titularul mărcii, iar anularea ei, ar aduce un prejudiciu financiar enorm titularului, cât și ar devaloriza tot efortul depus si mijloacele financiare investite timp de 20 ani pentru crearea, dezvoltarea si menținerea mărcii „CUZA VODĂ". Totodată, menționează că în toți anii în care titularul a utilizat marca „CUZA VODĂ", acesta nu a fost acționat de nimeni niciodată in judecata in privința înregistrării mărcii respective. Solicită respingerea acțiunii.

Reprezentantului reclamantului Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza – avocatul Iorga Iulian, în ședința de judecată, a susținut acțiunea concretizată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentanții pârâtului S.R.L. „Castel Mimi" – avocatul Popa Ion și avocatul Sîrbu Iulia, în ședința de judecată, nu au recunoscut acțiunea și au solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată, susținând pe deplin poziția expusă în explicații.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală – Dadu Elena, în ședința de judecată a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată, susținând pe deplin poziția expusă în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră că acțiunea urmează a fi respinsă pentru considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în pricini civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, 8 admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art.241 alin.(1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 2 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, în sensul prezentei legi, noțiunea de marcă – orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Potrivit art. 3 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, drepturile asupra mărcii sînt dobîndite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin: a) înregistrare în condițiile prezentei legi; b) înregistrare internațională conform Aranjamentului de

la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, denumit în continuare Aranjamentul de la Madrid, sau conform Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 27 iunie 1989, denumit în continuare Protocolul referitor la Aranjament; c) recunoașterea mărcii ca fiind notorie.

Conform art. 6 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice și/sau juridice în numele căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege. Drepturile dobîndite prin înregistrarea mărcii în Registrul național al mărcilor se confirmă prin titlul de protecție – certificatul de înregistrare a mărcii. Drepturile asupra mărcii pot fi dobîndite individual sau în coproprietate în indiviziune. Modul de utilizare a drepturilor în coproprietate asupra mărcii se stabilește prin acordul încheiat între coproprietari. În caz contrar, litigiul se soluționează de instanța de judecată competentă.

Potrivit art. 61 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sînt în drept să inițieze acțiune în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

În cadrul examinării cauzei s-a constatat că la 11 februarie 2004, Agrovin Bulboaca S.A. a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cerere, prin care a solicitat înregistrarea mărcii „CUZA-VODĂ” nr. R 11341, nr. depozit 014199, pentru produsele din clasa 33 - băuturi alcoolice, cu excepția berii, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (f. d. 42).

La fel, s-a constatat că a fost depusă cererea de reînnoire a mărcii, iar la 02 aprilie 2014 a fost emisă Decizia de reînnoire a mărcii nr. R 11341 pentru produsele din clasa 33 conform CIPS.

Din conținutul raportului referitor la datele bibliografice rezultă că la 24 decembrie 2014 la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a fost depusă cererea de înregistrare a contractului de cesiune încheiat între cedentul Agrovin Bulboaca S.A. și cesionarul S.R.L. „Castel Mimi”, iar la 02 iunie 2015 a fost emisă Decizia de înregistrare a contractului de cesiune, iar datele privind înregistrarea contractului au fost publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr.7/2015.

Tot materialul probator denotă că la 15 februarie 2021, Î.M. „Vinăria Bostavan” S.R.L. a depus cerere către Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza, prin care a solicitat permisiunea folosirii denumirii „CUZA” în cadrul mărcii „DOMENIILE CUZA”, depusă la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, cu nr. de depozit 046319 din 07 iulie 2020 pentru toate produsele incluse în clasa CIPS 33 conform Clasificării internatele a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, adoptată prin Angajamentul de la Nisa (f. d. 19).

Prin decizia nr.1/2 din 01 martie 2021 cu privire la folosirea denumirii în cadrul mărcii „DOMENIILE CUZA” de către Î.M. „Vinăria Bostavan” S.R.L., Consiliul local a dispus de a permite Î.M. „Vinăria Bostavan” S.R.L., folosirea denumirii „CUZA” în cadrul mărcii „DOMENIILE CUZA”, depusă la Agenția dc Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu nr. de depozit 043619 din 07 iulie 2020, pentru toate produsele incluse în clasa CIPS 33, conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor, în scopul înregistrării mărcilor, adoptată prin Aranjamentul de la Nisa (f. d. 20).

Prin răspunsul nr.1535 din 09 martie 2021 la opoziția înaintată de către S.R.L. „Castel Mimi” împotriva înregistrării mărcii naționale figurative „DOMENIILE CUZA” cu depozitul nr.046319 din 07 iulie 2020, solicitant Î.M. „Vinăria Bostavan” S.R.L., prin care a indicat că

deține plantații de viță-de-vie în localitatea Alexandru Ioan Cuza, *****, fapt confirmat prin adeverința nr.803 din 14 iulie 2020, eliberată de Primăria localității. Prin decizia nr.1/2 din 01 martie 2021, Consiliul local al satului Alexandru Ioan Cuza a eliberat acordul de utilizare a elementului CUZA în marca DOMENIILE CUZA. În contextul celor expuse, a solicitat respingerea opoziției depusă și emiterea deciziei de înregistrare a mărcii DOMENIILE CUZA după titularul Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. pentru produsele din clasa 33 CIPS (f. d. 98-99).

Prin avizul de refuz provizoriu total al Direcției mărci și design industrial a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 07 aprilie 2021, în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 046319 din 07 iulie 2020 depusă de solicitantul Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L., a opoziției nr.6884 din 31 decembrie 2020, a materialelor suplimentare în susținerea opoziției nr.698 din 29 ianuarie 2021 și a răspunsului solicitantului nr.1535 din 09 martie 2021, s-a constatat că desemnarea solicitată „DOMENIILE CUZA" poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele solicitate din clasa 33 fără extinderea dreptului exclusiv asupra elementelor verbale „C", „DOMENIILE", cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente fiind termeni descriptivi nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (f. d. 101-102).

Prin cererea nr. 10 din 03 februarie 2022, Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. a informat Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza că a sesizat faptul că mai multe întreprinderi autohtone afiliate, fabrică și comercializează divin marcat semnul CUZA VODĂ. Acest semn constituie obiectul unei înregistrări în calitate de marcă comercială, deținută de S.R.L. „Castel Mimi", societate care a obținut această înregistrare fără să ceară și primească permisiunea Consiliului sătesc Alexandru Ioan Cuza, conform art. art. 7 alin. (1) lit. i), alin. (3) din Legea nr. 38-XVI din 29.02.2008 privind protecția mărcilor și art. 12 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012. Totodată, atestă că utilizarea simbolicii locale fără permisiunea Consiliului permite evitarea plății taxelor prevăzute, creează premise evidente de restrângere și denaturare a concurenței, prin toleranța privilegiului neprevăzut de lege, pentru activitatea întreprinderilor care exploatează denumirea localității fără permisiunea autorității locale și fără plata taxele prevăzute. În plus nu există nici un control legal al Consiliului asupra formei de utilizare a simbolicii locale, în speță denumirea localității (f. d. 140-141).

Prin aceiași cerere, Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. a solicitat Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza să informeze Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală despre lipsa vreunei cereri de obținere a permisiunii Consiliului local Alexandru Ioan Cuza și lipsa acordului Consiliului pentru utilizarea simbolicii locale și înregistrarea mărcilor conform cererilor CUZA VODĂ (combinată) - nr. depozit 048180, CUZA VODĂ DĂ TONUL SĂRBĂTORII (verbală) - nr. depozit 049164, CUZA VODĂ (tridimensională) - nr. depozit 049499, BERĂRIA CUZA VODĂ (combinată) - nr. depozit 048349, dar și conform înregistrării CUZA VODĂ - nr. R 11341, totodată a solicitat dispunerea inițierii procedurilor administrative și judiciare de contestare a utilizării simbolicii locale în cadrul mărcilor CUZA VODĂ (combinată) - nr. depozit 048180, CUZA VODĂ DĂ TONUL SĂRBĂTORII (verbală) - nr. depozit 049164, CUZA VODĂ Tridimensională) - nr. depozit 049499, BERĂRIA CUZA VODĂ (combinată) - nr. depozit 048349 dar și conform înregistrării CUZA VODĂ - nr. R 11341;

Prin adresarea nr.15/02/1-24 din 07 februarie 2022, Primarului satului Alexandru Ioan Cuza nr.15/02/1-24 din 07 februarie 2022 a solicitat prezența reprezentantului Î.M. „Vinăria Bostavan" S.R.L. la ședința comisiei de specialitate și a Consiliului local stabilită la 08 februarie 2022, pentru examinarea problemei solicitate cu privire la exploatarea nesancționată fără permisiunea autorității locale a denumirii CUZA VODĂ (f. d. 139).

Prin decizia nr.1/5 din 08 februarie 2022 cu privire la modificarea Deciziei Consiliului local nr.9/2 din 16 decembrie 2021 „Cu privire la punerea în aplicare și aprobare a taxelor locale pentru anul 2022” Consiliul local Alexandru Ioan Cuza a stabilit taxele locale conform titlului VII al Codului fiscal, cu excepția taxei pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii precum și taxa pentru prestarea serviciilor de transport auto de călători pe teritoriul municipiilor, orașelor și satelor (comunelor) și cotele acestora, conform anexei nr. 1, a stabilit taxa pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii, în baza regulamentului aprobat prin Decizia Consiliului nr.3/4 din 12 decembrie 2019, s-a modificat taxa de salubrizare prin aprobarea în redacția nouă a Regulamentului de salubrizare și cotele acesteia, conform anexei nr.2, subiecții impunerii, baza impozabilă a obiectelor impunerii, modul de calculare, termenele de achitare și de prezentare a dării de seamă la taxele locale stabilite, conform Titlului VII al Codului fiscal (f. d. 32).

Potrivit pct. 4 din anexa nr. 1 la decizia Consiliul nr.1/5 din 08 februarie 2022, cota taxei de bază pentru taxa de aplicare a simbolicii locale constituie 0,02 % (f. d. 33).

Prin decizia nr.1/7 din 08 februarie 2022 cu privire la examinarea demersului din partea Î.M. „Vinăria Bostavan” S.R.L. despre exploatarea nesancționată și fără permisiunea autorității locale a denumirii localității CUZA VODĂ, în temeiul art. 14 alin. 2 al Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, art. art. 7 alin. (1) lit. i), 21 alin. (1) lit. a), 39, 40 din Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, avizul comisiei consultative de specialitate, examinând chestiunea înregistrării mărcilor care conțin denumirea localității fără solicitarea permisiunii autorității locale, Consiliul local a decis inițierea procedurilor în instanța de fond competentă privind anularea mărcii naționale CUZA VODĂ nr. 11341 din 08 octombrie 2004 pe considerentul înregistrării acesteia contrar prevederilor art.7 din Legea nr-38-XVI din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, inițierea procedurilor în fața Agenției de Stat pentru Protecția Intelectuală privind observațiile și/sau opozițiile față de cererile de înregistrare a mărcilor, conform cererilor nr. depozit 048180 din 27 mai 2021 CUZA VODĂ (combinată), CUZA VODĂ DĂ TONUL SĂRBĂTORII nr. depozit 049164 din 23 noiembrie 2021, CUZA VODĂ (tridimensională) nr. depozit 049499 din 17 ianuarie 2022 și nr. depozit 048349 din 30 iunie 2021 BERĂRIA CUZA VODĂ (combinată) pe considerentul lipsei permisiunii Consiliului local, conform condițiilor legale. Totodată a decis că în dependență de rezultatele examinării cererii de înregistrare a mărcii verbale DOMENIILE CUZA VODĂ, conform cererii cu nr. depozit 048159 din 17 mai 2021, Consiliul local va decide suplimentar asupra acțiunilor și măsurilor care vor fi întreprinse după caz (f. .d. 8).

Prin decizia din 06 decembrie 2023, examinând cererea nr.4945 depusă la 06 octombrie 2023 pentru reînnoirea mărcii nr. 11341, nr. depozit 014199, data depozit 11 februarie 2004 și în temeiul art. art. 15, 16 alin. (1) din Legea nr.38/2008 privind protecția mărcilor, Direcția mărci și design industrial a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a decis: se reînnoiește marca cu nr. 11341 pentru clasele de produse și/sau servicii prezentate pe verso, pe o perioadă de 10 ani. Se fac mențiunile corespunzătoare în Registrul Național al Mărcilor. Se acordă certificatul de reînnoire a mărcii SRL „castel Mimi”. Datele referitoare la reînnoirea înregistrării mărcii cu nr. 2R 11341 se publică în BOPI (f. d. 128, 129).

Înaintând prezenta acțiune împotriva SRL „Castel Mimi ”, Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza solicită anularea înregistrării naționale a mărcii CUZA VODĂ cu nr. R 11341, susținând că marca urmează a fi declarată nulă pe motiv că a fost înregistrată contrar prevederilor art. 7 alin. (1) lit. f), i) și l) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008.

Conform art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă a fost înregistrată contrar prevederilor art. 7.

Potrivit art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, se refuză înregistrarea mărcilor care prejudiciază imaginea și/sau interesele statului ori sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri, în special apelurile antiumane, cuvintele, reproducerile și semnele indecente, precum și celor de natură să lezeze demnitatea persoanelor, minorităților, etniilor, națiunilor, sentimentele lor religioase, naționale, profesionale etc..

Referitor la temeiul prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, instanța relevă că conceptul de „bune moravuri" reprezintă totalitatea regulilor de conduită, care s-au conturat în conștiința societății și a căror respectare s-a impus cu necesitate, printr-o experiență și practică îndelungată.

Prezentul temei de refuz, instituie o interdicție absolută în materia înregistrării mărcilor, având un caracter imperativ și de ordine publică. Astfel de mărci nu pot fi înregistrate indiferent de voința părților, notorietatea mărcii sau destinația produsului, deoarece protejează valori fundamentale într-un stat democratic, cum sunt demnitatea umană, ordinea publică, morala publică și imaginea statului.

Prin urmare, pentru ca acest temei de nulitate să fie aplicabil, este necesar să se stabilească dacă aceasta prejudiciază imaginea și/sau interesele statului, este contrară ordinii publice, bunelor moravuri, vizează apelurile antiumane, cuvintele, reproducerile și semnele indecente, precum și sunt de natură să lezeze demnitatea persoanelor, minorităților, etniilor, națiunilor, sentimentele lor religioase, naționale, profesionale.

Din interpretarea condițiilor specificate, se constată că temeiul prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 vizează cazurile în care marca înregistrată conține elemente care afectează în mod real și obiectiv valorile fundamentale ale ordinii publice sau ale moralei publice, respectiv imaginea statului, coeziunea socială, respectul pentru drepturile fundamentale ale omului sau buna conviețuire în societate. De asemenea, art. 7 alin. (1) lit. f) din aceiași lege, se referă la semnele ce conțin expresii indecente, jignitoare, rasiste, instigatoare la ură ori care lezează demnitatea persoanelor sau grupurilor sociale.

Instanța de judecată, analizând marca „CUZA VODĂ", a constatat că aceasta nu conține și nu sugerează niciun element care poate fi interpretat ca fiind indecent, jignitor, discriminatoriu sau de natură de a leza demnitatea unei persoane ori a unui grup social, iar utilizarea mărcii deja înregiostrate „CUZA VODĂ" nu poate fi calificată ca fiind contrară ordinii publice atât timp cât în structura sa lingvistică sau conceptuală nu există elemente susceptibile să afecteze moralitatea publică, să contravină normelor de conviețuire socială sau să lezeze valori protejate de ordinea publică. Mai mult ca atât, partea reclamantă nu făcut dovada faptului că marca ar fi percepută în societate ca fiind prejudiciabilă intereselor statului sau că ar leza valorile fundamentale ale societății sau moralei publice.

Subsecvent, marca analizată nu sugerează mesaje de natură a leza demnitatea persoanelor, minorităților, etniilor, națiunilor ori a afecta sentimentele religioase sau profesionale, or denumirea „CUZA-VODĂ" are un caracter neutru, fără conotații negative sau interpretări care ar putea afecta ordinea publică sau interesele statului, iar utilizarea denumirii

„CUZA VODĂ” în contextul comercial nu poate fi calificată, în mod rezonabil, ca aducând atingere ordinii publice, bunelor moravuri sau intereselor statului, or marca „CUZA VODĂ” nu transmite mesaje cu conținut discriminatoriu, instigator și nu este de natură să genereze reacții negative din partea publicului larg ori a anumitor comunități.

Prin urmare, nu poate constitui temei de admitere a acțiunii argumentul reprezentantului reclamantului, conform căruia înregistrarea și folosirea simbolicii locale în activitatea antreprenorială a pârâtei, fără permisiunea autorității competente și fără plata taxelor prevăzute, ar fi contrară intereselor statului și contrară ordinii publice, întrucât marca „CUZA VODĂ” nu conține elemente care să încalce ordinea publică, bunele moravuri sau intereselor statului. În sensul articolului 7 alin. (1) lit. f) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, noțiunea de „ordine publică” se referă la ansamblul normelor imperativ aplicabile care protejează valorile fundamentale ale societății, cum ar fi securitatea națională, moralitatea publică, demnitatea umană și coexistența socială, însă nu se extinde la încălcarea unor reglementări administrative sau obligații fiscale. Astfel, simpla utilizare a mărcii „CUZA VODĂ” nu reprezintă o încălcare a prerogativelor autorităților publice locale și nu generează un conflict cu interesele generale ale statului.

Mai mult, regimul fiscal al taxelor locale este distinct de regimul juridic al protecției mărcilor, iar eventualele obligații de plată a taxelor locale, chiar dacă ar fi valabile și exigibile, nu atrage nulitatea mărcii. Dispozițiile privind ordinea publică nu pot fi extinse prin analogie pentru a include eventuale conflicte de natură fiscală sau administrativă, care sunt reglementate de norme proprii de soluționare.

De asemenea, instanța de judecată apreciază critic argumentul formulat de reprezentantul reclamantului, conform căruia înregistrarea și utilizarea de către S.R.L. „Castel Mimi” a mărcii „CUZA VODĂ” ar fi contrară reglementărilor imperative privind atribuțiile exclusive și competențele autorității publice locale, or marca „CUZA VODĂ” nu afectează nici într-un mod atribuțiile legale ale Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza, având în vedere că marca respectivă nu sugerează și nu implică o legătură cu autoritatea publică locală sau o autorizare din partea acesteia. Prin urmare, nu există niciun risc de confuzie instituțională sau de suprapunere funcțională între marca „CUZA VODĂ” și autoritatea publică locală.

Reieșind din cele menționate, instanța de judecată constată că Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza nu a prezentat probe concludente și pertinente, care cu certitudine ar confirma nulitatea mărcii „CUZA VODĂ” prin prisma art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, or în speță la cererea de chemare în judecată urma a fi anexate documente ce conțin informații în baza cărora se poate face concluzia că marca „CUZA VODĂ” este contrară ordinii publice și bunelor moravuri, cum ar fi, rapoarte oficiale ale autorităților culturale, agențiile guvernamentale sau organizațiile naționale de protecție a drepturilor omului, avize sau rapoarte de la experți în dreptul moral, etică sau cultural, plângeri, analize culturale, evaluări ale impactului social și declarații ale persoanelor afectate, pentru a demonstra că marca „CUZA VODĂ” prejudiciază imaginea și interesele statului, încalcă ordinea publică sau bunelor moravuri și lezează demnitatea unor persoane, minorități, etnii, națiuni sau sentimente religioase și profesionale.

În concluzie, instanța de judecată ține să reitereze că la caz, nici un element de probă nu a confirmat existența condițiilor specificate în art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, care ar putea genera anularea înregistrării naționale a mărcii CUZA VODĂ cu nr. R 11341, ci dimpotrivă s-a reliefat faptul că înregistrarea și

utilizarea mărcii „CUZA VODĂ” nu aduce o atingere ordinii publice sau intereselor statului, în sensul prevăzut de norma invocată.

Ținând cont de cele menționate, instanța de judecată apreciază cererea de anulare a înregistrării mărcii naționale întemeiată pe dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 38-XVI/2008 ca fiind lipsită de temei.

Totodată, în susținerea cererii de anulare a înregistrării mărcii naționale, reprezentantul reclamantului a invocat că marca „CUZA VODĂ” conține denumirea oficială a satului Alexandru Ioan Cuza, iar pârâtul S.R.L. „Castel Mimi” nu deține permisiunea de folosire a denumirii unității administrativ-teritoriale, în acest sens, făcând referire la *prevederile art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008.*

Potrivit art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, se refuză înregistrarea mărcilor care conțin denumirea oficială sau istorică a statului sau abrevierea ei ori denumiri ale unităților administrativ-teritoriale, reproduceri de insigne, de embleme sau de ecusoane, altele decît cele protejate conform art.6 ter din Convenția de la Paris, și care prezintă un interes public deosebit, cu excepția cazurilor cînd înregistrarea este autorizată de autoritățile competente.

Această dispoziție are un caracter restrictiv și de excepție de la regula generală a libertății de alegere a unei mărci, iar aplicarea sa necesită îndeplinirea cumulativă a mai multor condiții, ca denumirea să fie oficială sau istorică a statului sau abrevierea ei, să se refere la o unitate administrativ-teritorială existentă în Republica Moldova, utilizarea acesteia să prezinte un interes public deosebit și să lipsească autorizația de la autoritățile competente.

Astfel, instanța de judecată reiterează că cererea de înregistrare a mărcii CUZA VODĂ nr. depozit 014199 a fost depusă la 11 februarie 2004 de către solicitantul Agrovin Bulboaca S.A., pentru produsele din clasa 33 - băuturi alcoolice (cu excepția berii) conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS), iar prin Decizia din 26 aprilie 2004 s-a constatat îndeplinirea condițiilor legale pentru publicarea cererii și conform art. 13 alin. (2) din Legea nr. 588/1995 privind mărcile și denumirile de origine ale produselor, în vigoare la etapa examinării cererii (Legea nr. 588/1995) s-a admis publicarea cererii de înregistrare a mărcii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr. 6/2004.

Ulterior, la 02 aprilie 2014 a fost emisă Decizia de reînnoire a mărcii nr. R 11341 pentru produsele din clasa 33 conform CIPS, iar la 07 aprilie 2014 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii în conformitate cu prevederile Legii nr.38/2008 privind protecția mărcilor.

Aici se va remarca faptul că la 24 decembrie 2014 la AGEPI a fost depusă cererea de înregistrare a contractului de cesiune în baza căruia cedentul Agrovin Bulboaca S.A. a transmis drepturile sale către cesionarul S.R.L. „Castel Mimi”, corespunzător, la 02 iunie 2015 a fost emisă Decizia de înregistrare a contractului de cesiune, iar datele privind înregistrarea contractului au fost publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr.7/2015.

Prin urmare, instanța de judecată reține că la etapa depunerii cererii și examinării mărcii CUZA VODĂ cu nr. R 11341, AGEPI a verificat îndeplinirea condițiilor legale pentru înregistrarea mărcii și la 08 octombrie 2004 a fost acceptată înregistrarea mărcii menționate.

Cu privire la statutul denumirii „CUZA VODĂ”, instanța notează că în conformitate cu art. 14 din Legea privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova nr.764 din 27 decembrie 2001, raioanele și unitățile administrativ-teritoriale din componența lor sînt prezentate în anexa nr.3, care face parte integrantă din prezenta lege.

Conform anexei nr. 3 din Legea menționată, singura denumire oficială înregistrată este „satul Alexandru Ioan Cuza, raionul Cahul”, iar denumirea „CUZA VODĂ” nu figurează printre

localitățile oficiale ale Republicii Moldova și nici nu este recunoscută în mod legal ca denumire istorică protejată a satului Alexandru Ioan Cuza, fapt susținut și de reprezentantul AGEPI în referința depusă și în cadrul dezbaterilor judiciare.

Astfel, afirmația reprezentantului reclamantului potrivit căreia denumirea „CUZA VODĂ" ar reprezenta denumirea oficială a unei unități administrativ-teritoriale este neîntemeiată în fapt și în drept.

Totodată, instanța de judecată constată că reclamantul nu a făcut dovada că utilizarea denumirii „CUZA VODĂ" în cadrul mărcii ar leza un interes public după cum este stipulat în lege, precum nu rezultă nici faptul că marca în litigiu ar crea confuzie cu vreo autoritate publică, cu o instituție administrativă ori că ar afecta simboluri naționale sau locale protejate de lege.

Subsecvent, instanța de judecată atestă lipsa unui interes public deosebit și a caracterului oficial/istoric al denumirii „CUZA VODĂ", motiv pentru care permisiunea autorităților competente la înregistrarea mărcii naționale „CUZA VODĂ" nu este necesară.

În plus, instanța reține că denumirea „CUZA VODĂ" are în principal un caracter onorific, cultural și istoric general, fiind asociată cu personalitatea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, care nu este protejată ca denumire administrativ-teritorială. Acest fapt nu contravine niciunei norme imperative și nu este de natură să inducă în eroare consumatorii.

Prin urmare, instanța de judecată subliniază că marca înregistrată „CUZA VODĂ" nu reproduce denumirea oficială a localității administrate de partea reclamantă, care este „Alexandru Ioan Cuza". Or, competența consiliului sătesc de a autoriza utilizarea denumirii localității se referă la cazurile în care un semn cuprinde în mod integral și identic denumirea oficială a unității administrativ-teritoriale, în conformitate cu art. 7 alin. (1) lit. i) și art. 46 alin. (2) din Legea nr. 38-XVI/2008, iar în lipsa unei identități între denumirea localității și marca înregistrată, nu există obligația de a obține permisiunea autorității locale.

În aceste condiții, nu poate fi reținută incidența art. 7 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 38-XVI/2008 privind protecția mărcilor, care prevede interdicția înregistrării mărcilor ce conțin denumiri ale unităților administrativ-teritoriale doar în măsura în care acestea sunt oficiale sau istorice și prezintă un interes public deosebit, or, în lipsa recunoașterii oficiale a denumirii „CUZA VODĂ" ca unitate administrativ-teritorială a Republicii Moldova, aceasta nu beneficiază de protecția juridică instituită de norma invocată, prin urmare nu există niciun temei legal pentru anularea înregistrării mărcii ce conține o secvență din această denumire.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. l) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, instanța reține că, în susținerea acestui motiv de refuz, reclamantul face trimitere la norme din Codul fiscal care reglementează exclusiv obligația de achitare a taxelor și impozitelor, fără a institui interdicții privind utilizarea mărcilor. În acest sens, instanța observă că actele fiscale invocate nu conțin nici o dispoziție care să limiteze sau să împiedice înregistrarea unei mărci și, prin urmare, nu sunt apte să susțină incidența art. 7 alin. (1) lit. l) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008.

Instanța notează, de asemenea, conform Legii nr. 436/2006, reclamantul este Consiliul sătesc, autoritate deliberativă a administrației publice locale, dar nu primarul sau primăria, entități care reprezintă autoritatea executivă locală și structura funcțională aferentă. Această distincție relevă că reclamantul nu este autoritatea împuternicită de lege să gestioneze raporturi privind utilizarea simbolicii locale sau să reglementeze folosirea unor denumiri istorice ori a unor mărci comerciale.

În privința susținerilor referitoare la maniera de utilizare a semnelor înfățișând chipul domnitorului de către pârât și presupusa lor natură de simbolică locală, instanța constată că

obiectul prezentului litigiu îl constituie exclusiv anularea mărcii verbale „CUZA VODĂ”, nu și utilizarea imaginii ori numelui domnitorului. Mai mult, potrivit art. 288 alin. (13) din Codul fiscal, simbolica locală se limitează la stema localității, denumirea acesteia în calitate de denumire de produs fabricat, precum și imaginea monumentelor de arhitectură sau istorice situate pe teritoriul localității. Denumirea „CUZA VODĂ” nu se încadrează în această categorie, întrucât denumirea oficială a localității este „Alexandru Ioan Cuza”, iar numele sau chipul personalităților istorice nu constituie simbolică locală în accepțiunea legii.

Instanța reține, de asemenea, că obiectul cauzei îl constituie anularea mărcii, ci nu încasarea taxelor locale, astfel încât pretinsa afectare a bugetului local nu poate fundamenta aplicarea unui motiv absolut de refuz al înregistrării mărcii.

Prin urmare, susținerile Consiliului Sătesc Alexandru Ioan Cuza precum că prin înregistrarea și folosirea mărcii „CUZA VODĂ” de către pârât se ignoră competența sa de a autoriza utilizarea simbolicii locale, se evită plata taxei locale prevăzute de actele normative fiscale, bugetul local este prejudiciat și că marca oferă pârâtei o aparență de legalitate contrară reglementărilor fiscale, urmează a fi respinse ca nefondate, întrucât reclamantul nu indică nici o normă legală care să interzică folosirea denumirii „CUZA VODĂ”, nu demonstrează existența unei taxe locale incidente utilizării acestei denumiri, iar competența autorității publice locale nu se extinde asupra denumirilor istorice sau a mărcilor verbale. Totodată, actele normative invocate nu prevăd vreun impediment la înregistrarea mărcii și nu instituie vreo incompatibilitate între utilizarea acesteia și legislația din afara domeniului proprietății intelectuale, astfel încât nu este întrunit motivul absolut de refuz prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. l) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 și respectiv anulare în condițiile art. 21 alin. (1) lit. a) din aceiași lege.

Instanța reține că cererea formulată de reclamantul Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza, prin care se solicită anularea înregistrării naționale a mărcii CUZA VODĂ, nr. R 11341, întemeiată pe dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. f), i) și l) din Legea nr. 38-XVI/2008, nu și-a găsit confirmarea în probatoriul administrat și nu relevă existența niciunei încălcări a dispozițiilor legale incidente. Analiza circumstanțelor de fapt și de drept demonstrează că nu există niciun impediment legal care să fi afectat procedura de înregistrare a mărcii și utilizare a acesteia, nu a fost dovedită vreo încălcare a drepturilor terților și nici o contrarietate cu prevederile legislației din afara domeniului proprietății intelectuale. În aceste condiții, instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru declararea nulității mărcii, iar cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În sensul dezbaterii și altor argumente invocate de reprezentantul reclamantului, instanța de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, în care se menționează că, obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia in funcție de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Față de cele ce preced, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza împotriva S.R.L. „Castel Mimi”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea înregistrării naționale a mărcii CUZA VODĂ cu nr. R 11341, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul Sătesc Alexandru Ioan Cuza împotriva S.R.L. „Castel Mimi”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea înregistrării naționale a mărcii CUZA VODĂ cu nr. R 11341, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător Furdui Angela